
Děkanem v devětadvaceti

Děkanem v devětadvaceti

Ještě před pěti lety byl studentem Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, od února bude jejím děkanem. Michalu Stehlíkovi je totiž teprve devětadvacet let. A není ani zaměstnancem školy. Pracuje v Národním muzeu.

LN Musíte se smířit s faktem, že jste tak trochu exot. Řekněte nám o sobě něco víc. Například jestli máte akademickou kariéru v rodině.

Vůbec ne. Můj původ by mi za komunistických dob prospěl. Je čistě dělnický.

LN A komunistický?

Naopak. Pradědeček a prastrýc dostali od komunistů po jedenadvaceti letech kriminálu. Ve známém babickém případě skrývali vedoucího revolty Plichtu. První dětská vzpomínka mého otce jsou estébáci v kuchyni. Možná i proto, že se u nás o minulosti hodně mluvilo, rozhodl jsem se studovat historii.

LN Dostat se na tento obor na pražskou filozofickou fakultu nebylo ovšem nikdy snadné. Podařilo se vám to hned napoprvé po maturitě?

Ano. Po přijímacích zkouškách jsem se octl těsně pod čarou, což vypadalo jako smůla. Pak ale škola nabídla patnácti lidem, co byli právě hned pod čarou, jestli nechceme studovat historii v kombinaci s nově zaváděnou slovakistikou. Bral jsem to a dneska jsem, myslím, první odpromovaný slovakista.

LN Nehlásil jste se na víc škol?

Původně jsem nechtěl, ale na gymnáziu v Dačicích, které jsem navštěvoval, mi vysvětlili, že na filozofickou fakultu se nejspíš nemusím dostat a poradili mi, ať si podám přihlášku ještě na pedagogickou, že tam to bude snazší. Podal jsem si dokonce dvě. Do Hradce Králové a do Plzně. Na žádnou z pedagogických fakult mě ale nevzali. Do Hradce proto, že jsem pohořel na pravěku, který mě nikdy moc nebavil a patřil mezi mé nejslabší stránky.

LN Co je vaše téma?

Dnes hlavně vztahy mezi Čechy a Slováky. Zajímají mne ale i regionální historická témata. Zabýval jsem se podrobně židovskou komunitou na Dačicku a Slavonicku a represemi KSČ vůči církvi tamtéž.

LN Jak se vám na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy studovalo?

Uvědomoval jsem si, že mít za učitele lidi takových kvalit, jako měli například profesor Stich, profesor Kvaček nebo docent Chmel, je velká výhra. Takové nepotkáte v podobné hustotě snad nikde jinde. Na druhou stranu jsem postrádal jisté informačně technické zázemí. Prvních čtrnáct dní v každém semestru jsem vždycky sháněl složitě rozvrh, vypsané hodiny a snažil se koordinovat, co šlo. Dneska už je to tam lepší, ale úplně dobré ne. Elektronický systém ale vykazuje, pokud se týče výkazů, či materiálů potřebných ke zkouškám, duplicitu, možná dokonce triplicitu. S tím je potřeba něco dělat.

LN Vy pracujete jako náměstek generálního ředitele Národního muzea. Na filozofické fakultě učíte jen externě. Jak vás napadlo ucházet se o post děkana jedné z největších českých fakult?

Jestli myslíte, že jsem ležel s rukama pod hlavou a říkal si - tak náměstek už jsem, měl bych jít ještě výš, co takhle zkusit děkana - tak to tedy nebylo. Přípravoval jsem Dačické barokní dny a napadlo mě, že příští rok bych tu akci rád rozšířil například o setkání lingvistů. Bavil jsem se o tom hlavně s lidmi na katedře české literatury. Jak to udělat organizačně a zajistit pomocí grantu. A právě lidi z bohemistiky, kteří shodou okolností působí také jako senátoři v akademickém senátu, se mne za čas zeptali, jestli bych nechtěl uvažovat o kandidatuře na děkana. Napsal jsem svoji představu, jak by měla fakulta fungovat. Kandidoval mě nakonec Ústav filozofie a religionistiky.

LN Když říkáte lidem z bohemistiky, máte na mysli spíš učitele, nebo spíš studenty?

Studenty.

LN Dá se říct, že jste byl zvolen hlasy studentů?

Volba byla tajná, ale ten pocit je zřetelný. Byl jsem zvolen už v prvním kole těsnou většinou a i kdyby mne volili všichni studentští zástupci v senátu, musel se k nim přidat minimálně jeden učitel.

LN Vy jste měl překvapivě jen jednoho protikandidáta, čtyřicetiletého ředitele Ústavu světových dějin Martina Kováře. Nezdá se vám zvláštní, že škola vygenerovala ze svých lidí jen jednoho kandidáta?

Ano, je to zvláštní. Většinou jich bývá víc.

LN Nastoupit do funkce máte začátkem února. Nebojíte se nevole a nespolečenství těch, kdo jsou na fakultě už mnoho let? Může tu být něco jako psychologický blok. Ale doufám, že k tomu nedojde a začneme fungovat bez negativních emocí, věcně.

LN Už víte, čím začnete?

První bude analýza financování a akreditací. Ještě před nástupem budu jednat o nové koncepci informačního systému a knihovny.

LN Na to budou zřejmě potřeba peníze...

Jistě, ale domnívám se, že na tyto věci peníze jsou, například v evropských fondech. Jen je umět získat.

LN V programu říkáte, že chcete zvýšit počet studentů. Je to reálné?

Pokud budeme důsledně strukturovat a přibude bakalářských programů, pak ano.

LN Možná budete muset řešit i podobné spory, jako je spor docenta Putny se současným děkanem. Zvládnete to?

S docentem Putnou mám příští týden schůzku, se současným děkanem se radím průběžně. Je totiž pravděpodobné, že ten spor zdědím. Pokusím se získat všechny informace a pak jednat. Děkan nemůže nejednat.

LN Máte dobrý pocit, že jste dosáhl určité životní mety?

Nevidím svoje děkanství jako cíl, ale jako startovní výstřel.

Radka Kvačková